

af de anførte Omstændigheder. Skulde derimod Krisen afvendes for denne Gang, saaledes at en senere paafølgende Konkurs har andre Grunde, kunne de under den overstaaede Krise foretagne Dispositioner ikke angribes.

Naar Nogen i Anledning af en Rets-handels Afkræftelse skal tilbagegive til Boet det af ham Modtagne, eller dets Værdi, maa han naturligvis, da i det Hele en Tilbagegang af Retshandelen indtræder, have Ret til forlods af Boets Masse at erholde udbetalt, hvad han for det Modtagne muligvis maatte have betalt eller ydet Skyldneren mere end sin Fordring, og han bliver derefter i Konkursen at behandle paa samme Maade, som om ingen Betaling havde fundet Sted. Denne Grundsætning, som iøvrigt følger af Forholdets Natur og derfor neppe behøvede udtrykkeligt at udtales, er optaget i § 25 første Stykke. Den vil vel især finde Anvendelse, naar en Betaling med usædvanlige Betalingsmidler omstødes. Men den kan ogsaa komme til Anvendelse, naar en modtagen Betaling med sædvanlige Betalingsmidler omstødes, f. Ex. naar Medkontrahenten har havt et Pant eller anden saadan Sikkerhed for sin Fordring, som han i Anledning af den modtagne Betaling har givet Skyldneren tilbage. At Boet i saa Fald ikke kan tilbagefordre Betalingen uden at give ham Sikkerheden tilbage, er en Selvfølge, thi det, som skal ske, er kun en Omstødelse af den fæste Betaling, saaledes at den Retsstilling retableres, som forinden Betalingen fandt Sted. Har der været Forlover for Gjælden, vil i Regelen ingen Banskælighed opstaa, thi Skyldneren har i det heromhandlede Tilfælde ikke virkelig betalt, men kun gjort et Forsøg paa at betale, og derved befries hans Forlover ikke; Kreditor maa derfor, naar den fæste Betaling omstødes, have samme Ret mod Forloveren, som om ingen Betaling var fæst. Anderledes stiller det sig derimod, naar Fordringshaverens Afgang til at holde sig til Andre er bunden til Sagttagelsen af en vis formel Fremgangsmaade som han paa Grund af den stedfundne Betaling ikke har kunnet iagttage. Naar saaledes Skyldneren har indfriet en af ham accepteret Brev til rette Forsaldstid, har

Breveleieren ikke kunnet lade Brevlen protestere de non solutione, og han har saaledes ikke kunnet undgaa at miste sin Brevregres mod Garanterne. Da Boet ikke kan skaffe Brevleieren hans tabte Brevregres igjen, vilde det derfor være uberettiget, om det skulde kunne rette sin Tilbagesøgning af Brevlens Beløb imod ham, hvorefter Tilbagefordringen i dette Tilfælde formentlig bør kunne rettes imod den Person, hvem Brevlens Betaling til syvende og sidst er kommen tilgode og som i Tilfælde af Ikke-Betaling tilsidt vilde have maattet udrede den.

§ 26 indeholdes en særegen streng Regel med Hensyn til Gaver, som gaar betydligt videre end den gjældende Rets Regel i Loven 30te Decbr. 1858 § 3. At ufuldbyrdede Gaver aldrig bør kunne fordres opfyldte af Boet til Skade for Kreditorerne, er en Selvfølge, men denne Bestemmelse finder retteft sin Plads i Konkursordenen jfr. § 35. Med Hensyn til fuldbyrdede Gaver maa Reglen derimod finde sin Plads i Afkræftelseskapitlet. For det Første har man da efter flere fremmede Loves. Exempel givet en særegen lang Frist til Afkræftelsen af Gaver, nemlig 1 Aar istedetfor den nugsjældende Rets altfor korte Termin af 6 Uger, og dernæst har man troet ikke blot at burde omstøde Gaver, der ere tilfagte Nogen indenfor den nævnte Tid, men overhovedet alle Gaver, som med Kundskab eller Formodning om Skyldnerens Insolvens ere modtagne i den nævnte Tid, selv om Løftet om Gaven maatte være ældre. Der synes ikke at være nogen Grund til at lægge Bægt paa, naar Løftet er givet, thi selv om det er ældre, bør det fastholdes, at Ingen maa modtage en Gave af en Mand, som han ved eller maa formode at være insolvent, da Gavens Fuldbyrdelse i saa Fald indeholder en Forurettelse mod Giverens Kreditorer for det Tilfælde, at han gaar fallit. Det er en Selvfølge, at Gavemodtageren, dersom han paa eller i Anledning af Gaven har gjort nogen Udgift, maa kunne fordre denne erstattet af Boet, forinden han tilbagegiver Gaven eller erstatter dens Værdi. Den sidste Del af Paragrafen indeholder en naturlig Anvendelse af den i dens første Del givne